

Poex: 1246

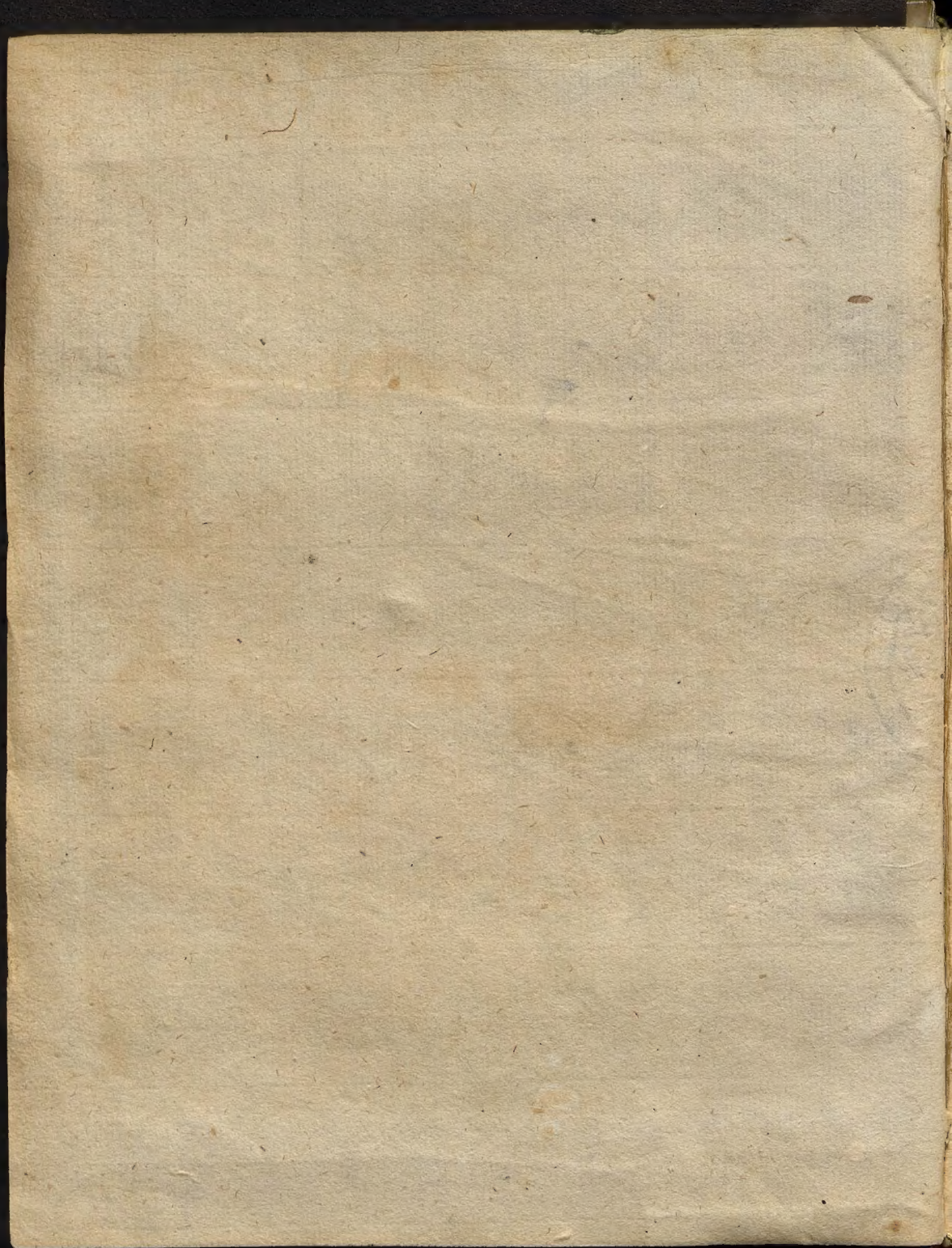

2530

1869 11. 387

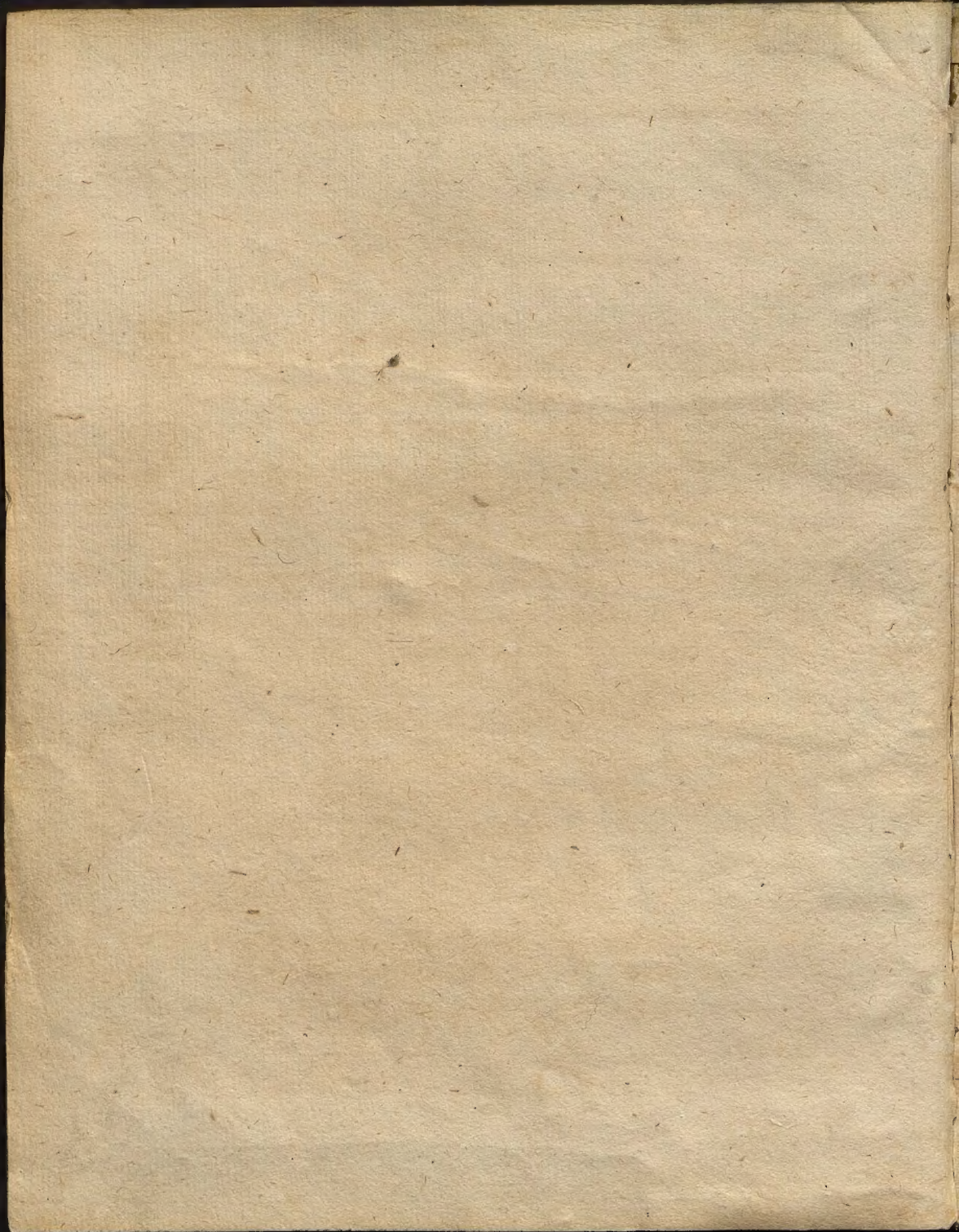

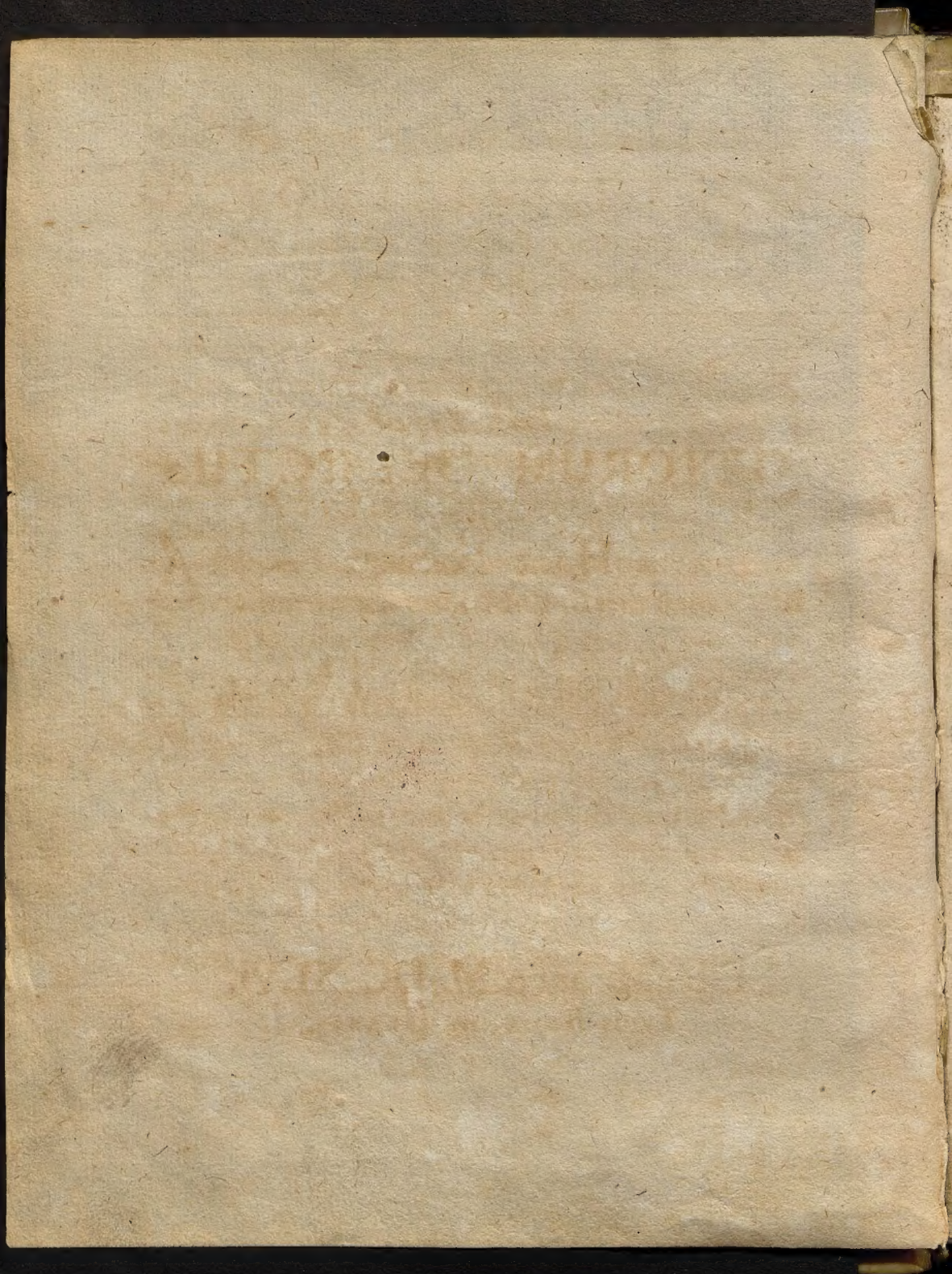

6
Frid. Zamell

MANIPULUS EPIGRAMMATUM

quibus cùm amplissimi Poloniæ Regni decus &
gloriam, tum Augustissimi Principis ac Regis VLA-
DISLAI IV. clarissimos triumphos ac verè regias vir-
tutes partim ante Svecorum irruptionem,
partim ipso induciarum tempore
prosecutus est.

nunc primum editus

Typis BODENHAVSIANIS

anno M. DC. XXXVII.

*Serenissimo & Potentissimo Poloniae ac
Sueciae Regi*

VLADISLAO IV.

Domino suo clementissimo.

VLADISLAE, Tuum profugus Scythæ nomen adorat:
Hoc pronis resonant Ismara celsa jugis.
Ac quamvis habeas ambitum limite Regnum,
Vix Gothus & Moschus se neget esse Tuum.
Præstamus cultum, quem nec Tuus abnuït hostis.
Est amor in nobis, sed colit ille metu.

Lector salve.

Pleriq; ex amicis, cum in exordio Panegyris meae, quam Augustissimo Poloniae ac Speciae Regi VLADISLAVO IV. superiore anno inscripseram, ea verba legissem:

postquam de Te quæ sensimus olim,
Sæpeq; dictavit calamo mens conscia rerum.
Te duce gestarum, Gothici sub præside Martis
Edere nemo vetat;

quam ac qualia essent illa de tanto Heroe antehac à me condita, per literas interrogabant. Eam rem ubi tacita dissimulatione transmiseram, parvâ interjectâ morâ tantum non Ad exhibendum jure nostro agebant. Misi nonnulla eorum, quæ de ingenti farragine oppidò pauca supererant: multa n. voluntariâ abdicatione, plurima neglectu, aliâ inter familiarium manus perierant. Ac tum quicquid istam calamitatem non subiisset, ut in apertum proferrem, monere, instare: etiam addere: parum me egisse jam videri, nisi hæc suâ brevitate tamquam compendio venustatis placitura lucem adspicerent. Religionem deinceps innectebant & vota mea, qui licet his studiis modum imposuissem, dīs tamen deorumq; generi ea consecra verim. Culpam deniq; commissam interpretabantur; quod iis, quæ hisce temporibus veluti seposita fuissent, neq; exolescente bellorum metu debitam sollicitudinem præstiterim, in quam animo nondum obnoxio incuberem. Quorum etsi consilium auctoritatemq; edendo hoc Epigrammatum manipulo secutus sum, eo tamen loco penes me ipsi erunt, quem Tu tribues Lector, quisquis nec amore nec odio nostri judicas. Sanè quæ me causæ in hoc argumentum induxerint, si eas edissererem; si & illud ingenuè à me dictum multorum aures feriret; In Regibus colendis nihil me aliud spectasse quàm ipsos; de odio securus præstantium hominum amorem in me facile transferrem. Verum id eam in rationem valere nolo, quam ingressus sum: quod apud pronos in favorem animos arti aut ingenio ne assererem, quod totum à benevolentia est, ejusq; in commendationem hoc esset, cujus in lubrico est firmitas. Quod si aliquod operæ pretium me fecisse intellexero, id mihi gratulabor, quod ex negotio honorem, ex otio laudem invenirim. Dabam anno Virg. part. M. DC. XXXVII. Cal. Mart.

Scythia à VLADISLAO Principe
adita.

AD Vladislai nihil est res Persica famam.
Lydorum potuit vertere Cyrus opes.
At malè se Scythico cum successoribus Orbi
Credidit : hunc Macedum fugit adire phalanx.
Roma gravis populis Scythicos tamen horruit arcus.
It formidato Sarmata noster agro.

Cum in Moschos eorum perfidia
excitatus moveret.

Quid sibi promittit sceleratis Moschus ab armis.
Dum Vladislai provocat arma Deus ?
Nec Tu Sarmaticas sistes Smolenscia palmas.
Accipies patrium Sarmatis ipsa jugum.
Frigora nil oberunt, nihil alta Borysthenis unda.
Namq³ suam præstant diis elementa fidem.

Cum Moschorum Regiam coepisset.

O quam vana fuit Moschi persuasio, falli
Iuratos nullo vindice posse deos !
Perfidiam ulturi Te Vladislæ jubebant
Ire dii. Vicit Te duce noster eques.
Nunc Tu Sarmatiæ patrias puer asseris arces.
Nunc pavet ad motus Regia capta Tuos.

Cum primam Vladislaus Princeps expe-
ditionem adversus Turcas faceret.

Desinat Herculeos sua tollere fama labores.
Vincuntur gestis ausa priora novis.
Ille puer geminos manibus compresserit angues.
Et solido constet robore Græca fides.

Sarma-

*Sarmaticus puer est, nec cinctus pelle sed armis,
Qui Moschum & tumidos sub pede Thracas habet.
His licet Alcidae jacent cunabula Thebæ,
Misere Ogygios sub sua jura Lares:
Argolicas potuit Thrax condere regna per urbes:
Hunc tamen Illyrico jussit abire puer.*

Mars è Rhodope transfuga.

E Rhodope Martem Thraces fugisse queruntur,
Perq; Hæmi colles arma filere dei.
Sarmaticos adiit (Thraces mihi credite) campos.
Non extra laurus est deus ille suas.
Si campos habitat, res non absurda putanda est.
Quem Roma huic dederat Martia, campus erat.

De Imperio Turcico.

Ut jactat Thrace, tenuit sine limite Regnum;
Et metam Regnis hæc tennis ipsa dedit.
Nunc demum Thraces Te Vladislæ rogarunt,
Finibus ut certis Turcicæ Regna forent.

Ad Vladislaum Pr. cum unâ cum divo
Patre Sigismundo anno V. P. M. DC. XXIII.
Elbingam intraret.

Proffer ades cupidis Tua, Vladislæ, Borussia
Ora videre: fave cum Patre Rege Tuis:
Optat amans populus, quamvis mansueta probâris
Semper, & affectus pignora certa Tui.
Quam nobis hodie tacite spectantibus affers,
Hæc olim facies sceptrâ tenentis erit.

De divo Sigismundo Pol. R. Elbingam
sub noctis tempus ingrediente.

Armati stamus fessi sub pondere cives,
Drusida dum pulcram Rex Sigemundus adit,
Quò magis accelerat, lux excitat aucta calorem,
Regius hinc splendor, sideris inde jubar.
Substitit, & duplici populum ne perderet æstu,
Decrevit nostros nocte subire Lares.

Cùm Svecorum classis anno M. DC. XXXIII.
ab altissimâ Gedanensium turri spectaretur.

Svecicus infido jactatur in æquore miles,
Cum ratibus tumidi fluctuat unda maris.
Nondum fisa sibi se Svecia deserit ipsam,
Inq; suas silvas, quas mare versat, abit.
Quid proræ insultant? Cum versis Svecia rostris
Se Gothico claudet maxime, tempus erit.

Cùm eadem irruptionem anno M. DC. XXVI.
in Borussiam moliretur.

Immensæ volitant super æquora Baltica pinus,
Littoraq; infestat misus in arma Gothus.
Quid querar? aut fortes hæc ignorare Polonos,
Aut nos non justo bella pavere metu?
Sunt, qui defendant patriis à portubus hostem.
Quàm vereor, nē sit non satis æqua manus.

Ad Borussiam, cùm eidem Svecus
immineret.

Quid Gothicæ debes dilecta Borussia genti?
A Te quid repetit Svecia jure suum?
Penè Tibi ignotum tellus fuit Arctica nomen.
A Boreâ poterat discere flante locum.
Sed cave, quantum vis Aquiloni obnoxia non sis.
Allegant titulum nunc quoq; bella suum,

Polonia

Polonia hostibus circumfusa.

Hostibus in mediis fundavit Sarmata Regnum:
Et si quâ terrâ est angulus, hostis adest.
Prosint Teutonica longum connubia gentis:
Infestam pacem Regna Thoantis habent.
Hinc Sveci & Moschi insurgunt, Thrax partibus illis,
Dum medijs proferi sceptrâ Polonus agri.

In Svecicam classem, cum portum
Pillaviæ occupasset.

Nil juvat infirmam belli meditatio causam.
Insano titulo vis sine lege ruit.
Quid Gothici nautæ ratibus consternitis æquor?
Iusne solo Nereus Oceanusq; dabunt?
Ludibrium Themidos reboat fera machina ponto,
Et sub terribili littorâ classe gemunt.
Iam patris implevit nostro sub sidere laudes,
Cui summum è vobis Caesaribusq; genus.
Ille ubi res Scythicas patrio submitterit Orbi,
Attonitis vobis dicet: abite Gothi.

Poloniæ fertilitas.

Urbibus Ausoniæ Siculum rus horrea præstet,
Romaq; Sicani sumine virvat agri.
Sufficit immenso fœcunda Polonia mundo,
Trinacriæ populis quod dedit alma Ceres.
Impius est, matrem quicumq; lacescit alumnâ.
Impia Sarmaticis arma minantur agris.

Linguae Latinæ in Poloniâ
integritas.

Quod nondum in cunis voces periere Latinæ,
Præstitit Istuleæ Sarmata potior aquæ.

Ausoni.

Aufoniam potuere Gothi corrumpere linguam:

Quæ sub Sarmatico jura dat Orbe Gothis.

Mille suo quamvis videat sub culmine gentes,

Attamen à lingua nil famulante petit.

Poloni in Galliam missi Latinèq; loquentes,

G*Allia cum missis daret hospita tecta Polonis,*
Audiuit Latio quoslibet ore loqui.

Miratæ gentes Rhodanumq; Ararimq; bibentes,

Quicq; colunt Italo proxima rura solo,

Sarmaticas, ajunt, Latium migravit in oras,

Sive videt geminas Sol vagus Italias.

Cur ferrum in pedibus gestent.

S*Imuro Theseus sua Regna coercuit uno,*
Res erat in fundo non operosa brevi,

Non abit in tales spatiosa Polonia metas.

Heic aliquis major Palladis urbe locus.

Vt patriam sumto defendat Sarmata ferro,

Sub soleâ ferrum, quo moneatur, habet.

Poloniæ Borussiarq; uber.

A*lma Ceres habitat, quos Sarmata conserit, agros.*
Pinguia vicinus rura Borussus arat.

Delabi cælo si mallet Iupiter alto.

Casurum exciperet Prussia nostra deum.

Quàm bene sunt junctæ gens utraq; Rege sub uno,

In quarum veniunt dlq; deaq; Lares!

Ad Satyram Juvenalis II.

U*ltra Sauromatas fugere hinc libet & glaciale*
Oceanum. In Lappis quid Juvenalis ages?

Non

Non tuleris Borean totâ regione furentem :
 Horrida damnares rura Latinus homo.
 Quæ Tua de nivibus cæliq; rigore voluptas ?
 Odisses, quicquid cultor egenus amat.
 Carmina iuderes, nec carminis autor adesset:
 Nec, quæ a frater abest, Musa juvaret opus.
 Axe sub hoc illis jucunda silentia desunt.
 Iamq; Euro sylvæ jamq; Aquilone rigent.
 Et cujus caneres Vates insanus ad aures,
 Si quod homo est, totum hoc aspera pellis obit?
 Cum fueris, Latij veteres optaveris auras.
 Subq; umbrâ patrio fonte levare sitim.
 Si tamen Ansoniâ fugere atq; excedere certum est.
 Ac per Sarmatiam fert via, siste pedem.
 Non heic invenies positos in fronte Metellos.
 Quod Tibi Roma negat, Sarmata noster habet.
 Interea si quid peccatur in urbe Quirini,
 Crede nec Arctoo crimen abesse polo.

Polonia sibi sufficiens.

Mella dat & lætas generosa Polonia fruges.
 Sarmatico victum mundus ab Orbe petit.
 Sumit Aristæi vinum de munere cultor,
 Rectaq; Sarmatico de bove cœna datur.
 Sunt gemmæ, puteiq; salis nitidiq; metalli.
 Quod summum in forti gente, sibi satis est.
 Cum posthabitis Competitorum votis
 Vladislaus IV. Poloniæ Rex crearetur.

Externus sanguis non nati stirpe Polonâ,
 Non capient vestræ sceptrâ Polona manus,

*Ite, atque alterius diademata quarite mundi.
Sub merito generis spes peregrina jacet.
Qui Regno infestos potuit compescere Moschos,
Atque inferre metum Thracibus, hic meruit.*

De eodem.

U*T Vladislao cognata Polonia Regnum
Traderet, à meritis causa erat una Patris.
Nec deerant alia: primas fortuna tenebat,
Quam Moschi horruerant Ismariique duces.
Quod solum poterant alij promittere Reges,
Hoc Procerum in punctis res quasi parta fuit.
Poloniae Regnum ab antiquorum Sarmatiâ
differens.*

Q*ualis mentita est Rhiphaeos Græcia montes,
Torpere Istuleos sub nive finxit agros.
Huc si Nasonem Romana remitteret aula,
Diceret Augustum desipuisse suum.
Heic Geticum nihil est: & quamvis multa repugnent,
Sub Gothico Boreâ Naso Getesque fuit.*

Ad Augustis. Regem Vladislaum IV.

V*irtutum cumulus Te, Vladislæ, coronat.
Nil sine consilio, nil facis ante preces.
Excelsam consors habitat clementia mentem:
Cui, quoties opus est, Martius ardor inest.
Pulcra quidem laus est, quam Te meruisse fatemur.
Pulcrior est, hostis quæ datur ore Tui.*

De Tartaris Pontoque Euxino.

Q*uid venit Euxinis Scythicus vastator ab undis,
Atque humana fero corpora more trahit?*

Axenos

*Axenos unda fuit: reddantur nomina rebus.
Barbara si Pontum natio rursus habet.*

Liberales Polonorum, econtra Moscovitarum servile ingenium.

Nulla fides sectæ cœli decreta professæ.
Non claudunt in se sidera pœta deos.
Excitat armisonos libertas una Polonos.
Insanè patitur Moschus herile jugum.
Hic gelidas olim concessit & ille sub Arctos.
Imperij distant limite, plus animis.

Iocus de Moscovitis.

Omnia nosse suos credit Moscovia Reges.
Persvasum hoc vulgo principibusq; viris.
Fortè requirenti loculos hæc dixerat alter:
Moschorum Magno res ea nota Duci est.
At qui perdiderat, quamvis sciat omnia, non me
Mittet ad amissas Dux meus, inquit, opes.

Cùm Scheina Moscovitici exercitus Impe-
rator castris inclusus à Polonis arctè
obsideretur.

Scheina, quid & ventos & inanes respicis auras?
Quid glaciem & fontes in Tua vota vocas?
Clauderis ingenti non in Tua præmia vallo:
Frigore quem spreto Sarmata miles obit.
Nec dis nec cœlo Tuus hostis, Scheina, repugnat,
Numina sed causæ novit adesse suæ.

Ad Vladisl. R. cum Moschis victis adeoque
ad humaniorem cultum perductis in
Regnum rediret.

I Agelloniade, jam Te Tyrrhinus heros
Thebarumque faber creditur esse minor.
Pugnavint monstris, cautesq; animaverit alter:
Sub Iove non duro nec rigor iste fuit.

E Moscho & Scythia est domitis Tua gloria monstris:
Climate quo mundi plus feritatis habent.

In Germanos Scheinæ militiam
sequitos.

Et nondum insanas mittes Alemania voces?
Sæpè facit miles non bona verba Tuus.
Sæpè per hoc fallens, quod maxima Numina jurant:
Venit & in Moschi perfida castrâ ducis.
Præmia quæ tulerit, de Moscho palma fatetur.
Infami steterat non procul ille jugo.

Moscovia nunc pervia.

Clausâ fuit quondam Moscovia. Non tulit illud
Sarmata qui domuit. Nunc habet illâ vias.

Bella cum Moscovitis difficilima.

Moschiaco tendit quoties sub Sole Polonus,
Ardua bella parat, nil mediocre moveri.
Roma graves habuit, similes non igit in hostes.
Heic pugnat populus, ventus, & ipse locus.

In Moschos.

Martem & Vulcanum Moscovia sæpe locuta est:
Et satis in palmam credidit esse minas.
Hi di Lechigenæ steterunt à parte Poloni.
Disce lacesitos, Mosche, timere deos.

De iis-

De iisdem.

Fecit idem Moschus, quod cretus Hamilcare fecit.
Cum voluere, datam fregit uterque fidem.
Perdedit hic patriam, periit Seviria Moscho:
Fugit & hic hostem, fugit & ille suum.
Tam meritis fas est à vindice Numine pœnis
Urgeri, quotquot fœdera rupta volunt.

Vladislaus IV. Moscoviæ domitor.

Finibus è Moschis patrios remeare Penates
Dicitur, & nrovis ire Polonus equis.
Altera Sarmaticas cumulat adorea laurus,
Ultima Rhiphæi quas coluere poli.
Pervicit, victæ potuit qui dicere gentis
Pone Tuas Aquilas, & mihi flecte genu.

De eodem.

Cedat Sarmaticis laurus Romana triumphis.
Ausonio Eoi succubere duces.
Dixerit his veniens jam se vicisse videndo:
At non de Boreâ tam citò palma data est.
Stet de fœmineo sua Romæ gloria mundo:
Qualis de Boreâ, solâ Polone Tua est.

Ad Vistulam fluvium, cum alter alveorum
ejusdem coërceretur, quò justâ aquarum mole
derivatâ etiam alter nâvigabilis
redderetur.

Vistula cornigero qui ditas amne Boruscos,
Sive freto Balthes sive receptus Habos
Quid Tua non æquo labuntur flumina cursu?
Hæc ripam exsuperant, pars habet illa vadum.

Qui fontem utiliter discescant urbibus, ad sunt:
Ducereq; in vitas machina tentat aquas.
Iam vitreis, patriæ fluviorum rector, in undis
Et parat & faciet vim Tibi nostra manus.
At non infames Tibi sic ponentur habenæ:
Quærimus has ratibus, quas tenuere, vias.

Cùm diversi populi à Turcâ coacti adversus
Polonos armarentur.

Sollicitat Libycas Amantes Turca cohortes:
Evocat & Syris Marmaricasque manus.
Ingenio veniunt & Car & Græcus eodem,
Armaque pro domino gestat uterq; suo.
Ridet in hoc motu servilia corda Polonus,
Spesque suas animo libertate fovet.

Varia sub Turcico Imperio gentes à Polonis
in bello concisæ.

Nil mirum, antiquas Cilicem dediscere voces,
Aut Pharias gentes non sua verba loqui.
Confundunt populos gesturi prælia Thraces.
Miles in hæc Geticus Niliacusque venit.
Sarmata cùm patriis Thracas depelleret oris,
Heic Macedo, heic Lydus, ponè jacebat Arabs.

Lapporum copiae in Borusiam è Sveciâ
metu belli missæ.

A Cre gelu patitur Lappus, quem Svecia mittit.
Si qua fides ducibus, res probat illa virum.
At qui nunc Scythiam nunc Dacica rurâ Polonus
Pervolat, ardores fert rigidumque polum.
Vincere & hic didicit, meditatur vincere Lappus.
Quas de se faciat spes hic & ille, liquet.

Ad Vladislaum Regem.

Terrarum satis est, Tibi quod famuletur ad Austros.
Inclute Sarmatiae Rex, Tua signa refer.

Atque Euris subiecta plagis Te natio quaeris

Suspicit, & pacem sumit ab ore Tuo.

Nunc Borean spectata: nunc spes, quas fovimus, imple:

Et res sit nutu salva Borussia Tuo.

Poloni finibus suis contenti.

Hebrus & Odrysi stupuerunt Regna Tyranni,
Sarmata cum Dacis bella ciceret agris.

Ne sceptro adjiceret vacuum cultoribus Hemum,

Orabat pacem barbarus, haecque data est.

Negligit immensum sine defensoribus Orbem

Sarmata: rem. Regni credit, habere viros.

Ad Vladislaum IV. Pol. Reg. induciis cum
Sveco sexennalibus expirantibus.

Aethios repetit Mahometi sinitio campos:

Deposuit nondum Moschica turba metum.

Hostis uterque Tuos, Rex Vladislav, triumphos

Condidit. Hoc actum est, ut velit aqua Gothus.

Bella quidem spirat, sumtisque ostentat in armis.

Sed loquitur vultu, dum sua vota premit.

Svetici motus post sexennales inducias
exitus.

Non procul à patrio sultabam littore pontum,

Nocturnasque dabat fulgida Luna vias.

Hoc Superum, dixi, lumen loca lata frequentat.

Et non respiciat rura Borussia Deus?

Hec freta classis arat, de qua nova bella resurgent.

Allapsus sonus est auribus, esse minas.

Pacta

Pacta cum Svecis.

Svecia quod pepigit, bellum cum poneret, hoc est:
Cederet ut nostræ de regionis ager,
Livonibus regnet, sed regnet pace sequestrâ.
Assensum non est, ut putet esse suos.
Ipsa sibi regnet, sed parvo tempore: non est
Assensum, ut juris se putet esse sui.

Poloniæ gentisque encomium.

Vincit opes alias Lechei gloria ruris.
Sarmatico cedunt omnia Regna solo.
Vni Lechigenæ, quod paucis copia præstat,
Divitiis fundi non periére sui.
Nemo pares retulit Scythicâ de gente triumphos.
Quicq; ducum caneret facta, Polonus erat.

Ad Vladislaum Regem.

Vladislæ, Tibi gignunt Tua Regna Poëtas.
Te Lyricis celebrant corda Polona modis.
Queis Si Romæ suos ausit committere Flaccos,
Sarmatiæ palmam maxima Roma dabit.
Ipse brevi meditator sed clâm Te dicere versu.
Forsitán invenient & mea texta locum.

Magnifico & Generoso Dn. Christophoro Lode,
Succamerario Derpatensi, Capitaneo Golubensi, &c.
cum Pactorum subscriptionem S. R. Majestatis manufa-
ctam Svecorum Proceribus Elbingam non sine
civium gratulatione adferret.

Salve hospes, nostræ felix caducifer urbi:
Cujus Rex nobis incipit ore loqui.

Tu vir

*Tu Ver ingenium, placidas Tu reddis olivas:
Ad sua Tu Borean claustra redire jubes.*

Et dubites Lode, quem Rex tamta in munia misit,

An Tua sit civi functio grata meos

Qudd Tibi nec plausum dedit ille, nec obvia venit

Turba, nec implevit longa caterva viam?

Nescivit populus jam Te succedere portis.

Iam medium intrabas plebe rogante forum.

Tunc siluit toto vocalis machina muro:

Indicio quali civicus ordo coit.

Hac quoque pars meriti delata fuisset honoris,

Si Gothus ad patrios hinc remeasset agros.

Condit, adhuc solus nobis ea fulmina Svecus,

Præcipitatque suas Te veniente moras.

Quàm bene! Cùm dicet Svecos Elbinga remotos,

Ducet ab auspiciis tempora prima Tuis.

Ad optatissimos Quatuorviros,

Illustrissimum Dominum Dn. Casparum Comi-

tem de Doenhoff, Palatinum Siradiensem, Vielunien-

sem, Boleslaviensem, Laiscensem, Rado-

miensem &c. Capitaneum,

Illustrem & Magnificum Dominum Iohannem

Viesolowsky, Castellatum Elbingensem,

Illustr. & Magnif. Remigium de Otok Zalesky,

Referendarium Regni,

Magnificum & Generosum Dominum Iohan-

nem Zawacky, Svecensem &c. Capitaneum,

Elbingam missos, ut Civitatem S R. Majestati

jurejurando obstringerent.

Corda virum quatuor populo carissima nostro
Discite de rebus gaudia nostra suis.
Huc per vicinos cum vos via duceret agros,
Ivit ab his ultro Sveca caterva focis.
Condidit adventu Gothus arma nocentia vestro,
Hic illi nostra summus in urbe dies,
Reddita libertas, & jura colentia pacem,
Et fera dant priscis moribus ausa locum.
Infirmis iterum cingentur sepibus horti,
Et defensa suo limite messis erit,
Sint procul hinc animi, quos unda Deusq; diremit,
Et quorum causam nemo Borusius amat.

Cum Regiæ Majestati Poloniæ Elbingenses
sacramento dicturi essent.

Maxime Rex, sub quo Boreas se claudit avitis
Finibus, & nostro littore Svecus abit.
Eximus mores & quæ vix nostra fuerunt
Vota, quibus Gothicos juvit adire deos.
Mente Tui fuimus, nunc quod licet ore fateri,
In Te spes nostras dicimus esse sitas.

De tempestate ejus diei, quo Civitas Elbin-
gensium in fidem recepta est.

Manè recens orto pluviae cecidere frequentes.
Cesarunt, Regi cum data nostra fides.
Esse animum nobis sine noxâ & crimine, cælum,
Et quæ sub cælo sunt elementa docent.

De Glesariæ sive Pillaviensi portu.

Causa mali tamti, quo cara Borussia flagrat
(Rem bene de causis discite) portus erat.

Cingite

Cingite littoreas, quæ se via pandit, arenas
Vestibus & muris intrepidisq; viris.
Hoc facere, ô cives, quàm tot tolerare labores
Præstat. Ab hoc pendet nostra labore salus.

Cùm de Vladislai Regis futuris nuptiis
rumor dissiparetur.

Plebs ignaratace. Coeunt duce Numine Regum
Fœdera: nec nubunt dī sine mente deūm.

Ad cives suos, cùm Poloni sub exitum anni
M. DC. XXXV. Elbingam ingrederentur,
Sveci verò eā egrederentur.

Quis pavor, ô cives, vestras dum Sarmata portas
Intrat, & in portum Svecus ab urbe ruit?
Exeat hic rigidis numquam rediturus in armis;
Succedat, nostri quem coluere patres.
Ne Tibi finge truces Gothico de milite vultus.
Antiquā durant Lechica Regna fide.

Iterum de portu Pillaviensi.

Svecicus hinc miles gelidas adnavigat Arctos,
Liberatq; ex illo Prussia mole suā est.
Ne Gothicis iterum succumbat patria coëptis,
Non curvis faciles Pilla det arcta vias.
Huc vestras cum merce Gothi subducite naves,
Littore si nostro classica vestra tacent.

Ad Borussia incolas.

Et vestras reparate domos & templa deorum:
Ducat & ad summum cochlæa longa tholum.

Nitantur solidis laquearia picta columnis.

Ac patulas monstret clara fenestra vias.

Tardaque nocturnas defendat janua fraudes.

Oppositâq³ cubent fœmina virg³ serâ.

Hoc satis in pace est: nil roboris addite duri.

Nec duplices vœctes horrissonosq³ canes.

Ære suo vestras hilaret Campania turres.

Perque sacras ades organa lata sonent.

Hæc quoque funesta seu corrupere sub armis.

Sive locopenitus mota tulere manus.

Vis manifesta nihil stabilitis legibus audet.

Arma jacent : curtas Mars habet ipse manus.

Vladislai Regis pietas erga hostem.

Migravit ventosque suos & frigora passus
Et colluctatus non bene Svecus aquis.

Pars scopulo illisa est: nocuit jactatio multis;

Et Gothus in nostris languidus hæsit agris.

Discite Sarmatici pietatem Regis in hostem.

Insit ali ac Medicas hunc relevare manus.

Cerëris ad Iovem preces.

Spicea cum cœlo vidisset mater ab alto,
Prusica Svecanas arva tenere manus.

Diversis parent Cerealia Regna patronis :

Hæc Gothus, illa meus rura Polonus habet.

Sic ait, atq³ Iovem post est affata parentem:

Sit Regnum unius, da pater. Ille dedit.

Svecanæ militiæ fortuna.

Venistis Sveci jucundæ tempore messis.

Tunc vobis Boreas æquus & unda fuit.

Incu.

*Incubuit rigido tempestas horrida ponto,
Cum jussi patrios estis abire Lares:
Æquoreis multi vitam posuistis in undis.
Seu bene res cecidit seu malè, sortis erat.*

Belli furor. I

Q*uisquis in hoc populo depastos igne Penates;
Vstum instrumentum per fera bella, doles;
Non adeo rerum credas elementa nec ipsum,
Qui ferit ex alto, velle nocere Iovem.
In tonitru modus est & misso fulmine. Torsit
Sæpius invitas impia turba faces.*

De eodem.

D*ummodo, summe parens, nostris Mars exulet oris,
Cuncta pati certum est. Mitior ira Tua est.
Dummodo Mars abeat, nos durâ grandine & imbri
Sive urge ventis. Hæc erit ira patris.*

**Ad cives suos, cum R. V. L. Elbingæ
portis succederet.**

P*alladis est habitus, quo se Rex maximus infert,
Tempora fecundus Regia termes obit.
In promptu est, civis, de quo Tua gaudia sumas.
Quid velit hac facie pax data, deinde puta.
Rem cumulare juvet. Pars est mens optima nostri.
Hanc colere inprimis tam bona diva juber.*

Ad eosdem.

M*ergite vicino, mea gens, immergite ponto
Si quid in his Gothicis calo reliquit agris.*

*Arma, quibus nocuit, non sunt in vomeris usum,
Antè fides fuerat, sed. negat esse faber,
Et quorsum durent nostri monumenta doloris?
Et frangi hoc ferro rus geniale nefas.*

In Martem.

Non bene complexu Veneris requiescere Martem,
Miles Hyperboreus Teutonicusque docent.
Quicquid agris Venerum est, & quicquid in urbe venustum,
Calcat, & in populo Martia turba suo.
Tale genus, Superi, vestris depellite templis.
In bello bellum Mars finit esse nihil.

*Poëtæ quâ re se maximè com-
mendent.*

Quid sit, quo placeat Poëta, dicam.
Quod mater pueris, quod huic maritus,
Quod caro juveni puella narrat,
Quod servus domini refert ad aures,
Quod tractant posito mero sodales,
Quod jactat streperi corona vulgi,
Quod Regi tribuunt Patres merenti,
Hoc scito loquitur. Poëta versu.

Ad Aug. Reg. Vladisl.

Maxime Rex, gelidi ponunt cui flabra Triones,
Cû servit placidi mollior aura noti,
Quod meus absq; metu Te gestit adire libellus,
Causa est, quod vultu Te putat esse Tuo.
Nam qualem Scythico nuper sub Sole gerebas,
Induerant hostes. Non erat ille Tuus.

In stu-

In studia multitudinis.

Dum licet, ista queror: pulcras quod negligit artes
Maxima pars hominum; pars bona potat, edit.
Rebus & ingenio pauci prodesse laborant;
Et jacet in turbâ publicâ causa sua.
Regibus & patria pereatis inutile vulgus.
Plus verrucosæ functio præstat anis.

Ad Lectorem.

Arte meâ verbisque meis, quodque illa sequuntur
Ingenio Reges libertiore colo.
Sic placui semper: neque enim qui talia curant,
Conatus Superi destituere meos.
Lectori gravis est, nullumque meretur amorem,
Qui facit ad magnos verba coacta deos.

F I N I S.

Prusiae Poëtarum facile Principi,

DN. FRIDERICO ZAMELIO &c:
Patrono reverenter habendo.

I.

Cantandum canerem; sed Te cantare, Poëtæ est,
Mincias aureolâ quem dedit Andis aquâ.
Et

Et dum Te, Phœbo, tùm cedri digna cāendo,
Ipse canis, canier polcrius anne pores?
Næ Clarius, Clarij & quem cantant Numina Vatis,
A nullo poterit clarius ille cani.

II.

Ad Prusum.

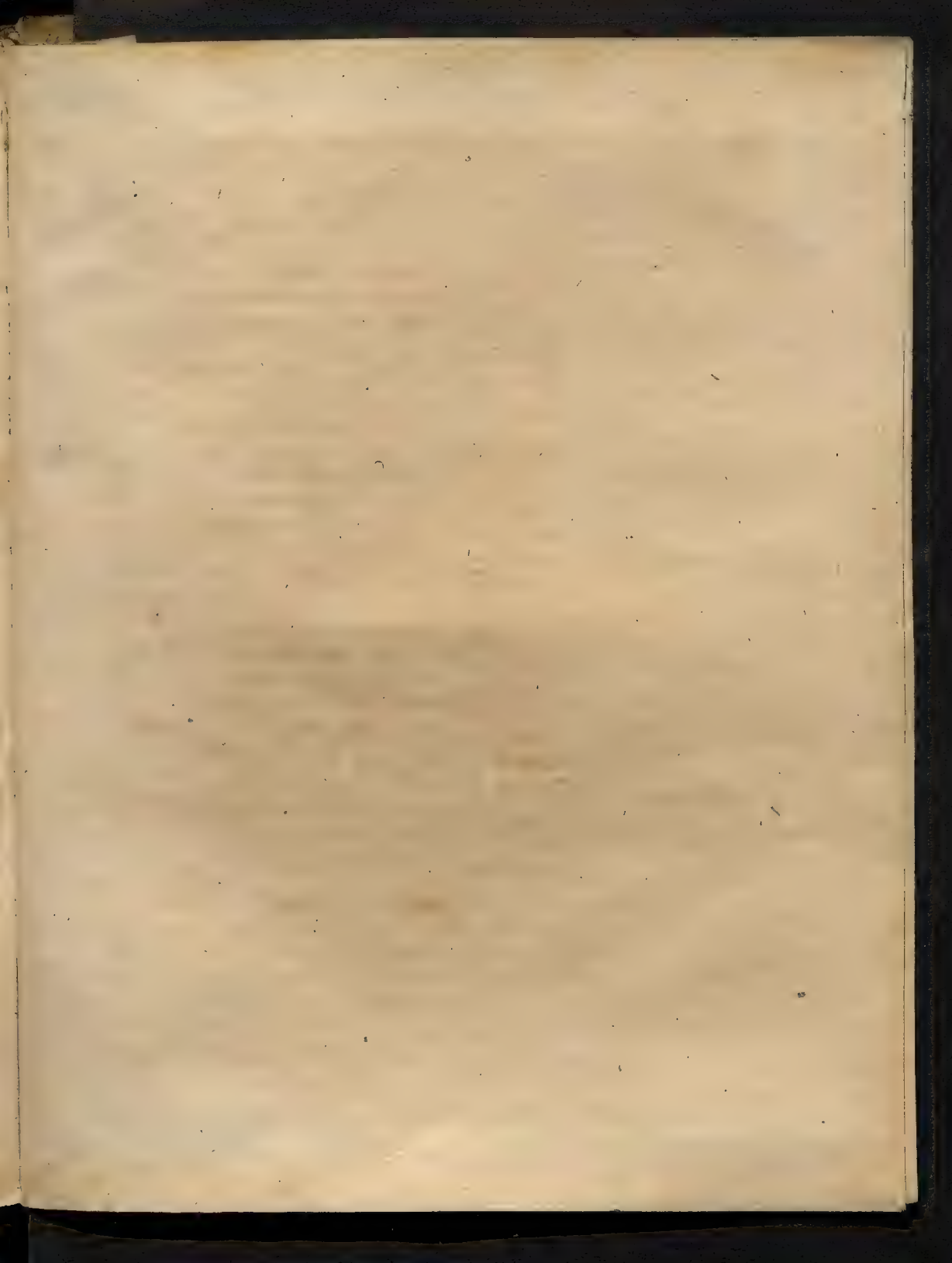
Quis tibi nunc solidi sit *virvida palma* Poëtæ,
Si me, Pruse, rogas? provoco *Zamelium*.
Fonte Caballino plenè Hic sua proluit ora.
Ac in Gorgoneo somnia monte capit.
Hinc fluitat, quicquid loquitur, spirante loquatur
Phœbo: Metra *Viri* perlege, doctus eris.

observantia & amoris

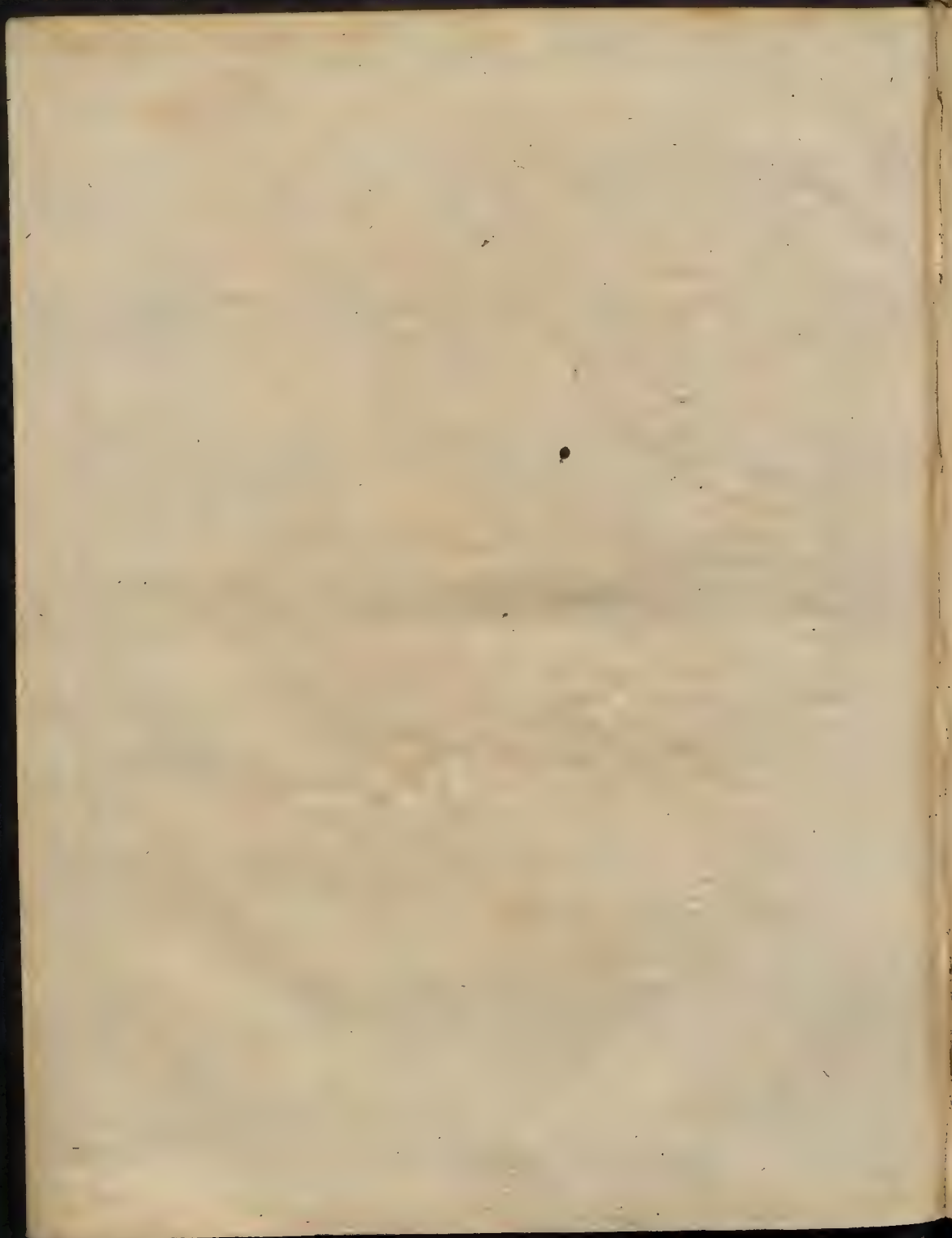
erga

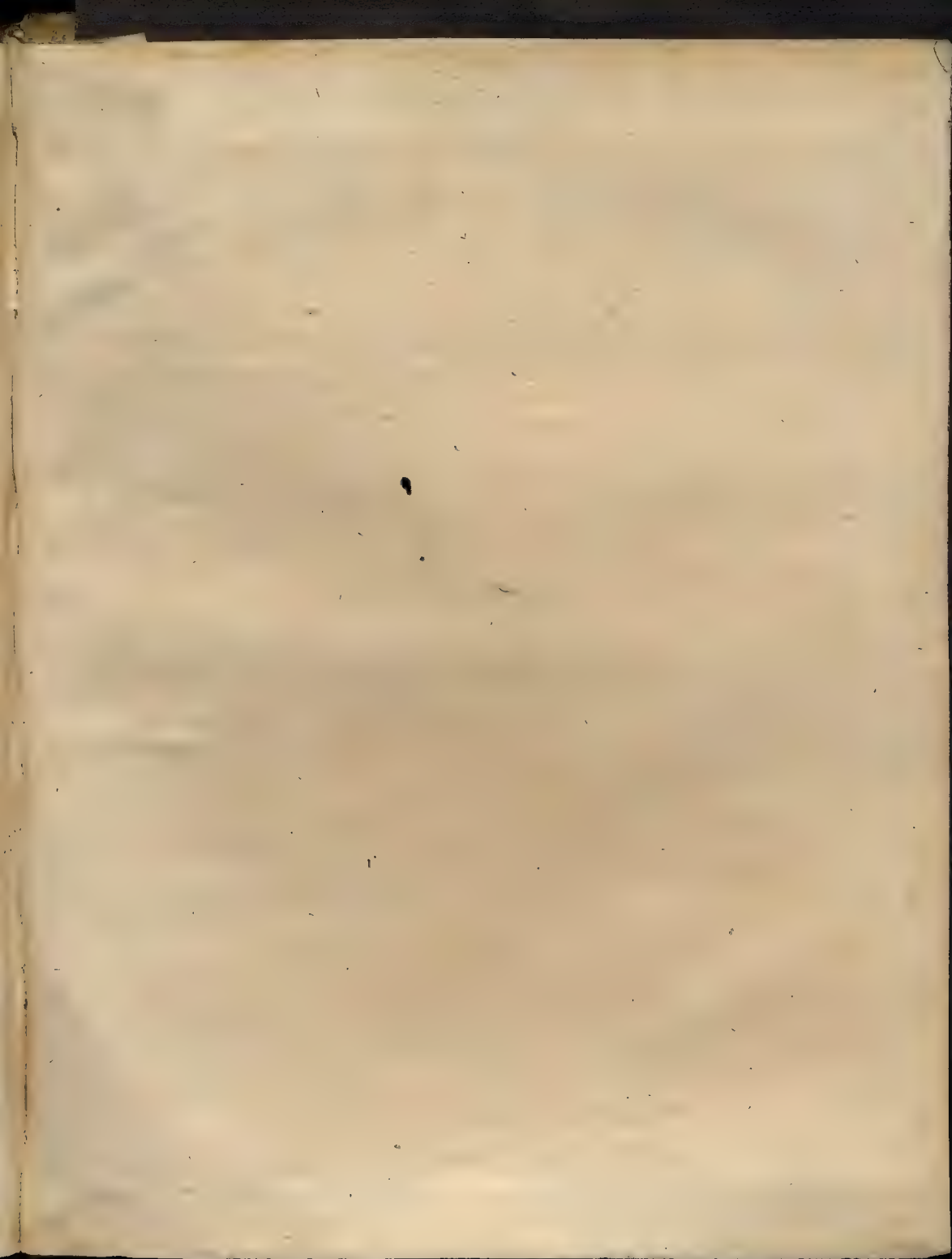
deproper.

Christophorus Altus, Culmba-
censis Franco.

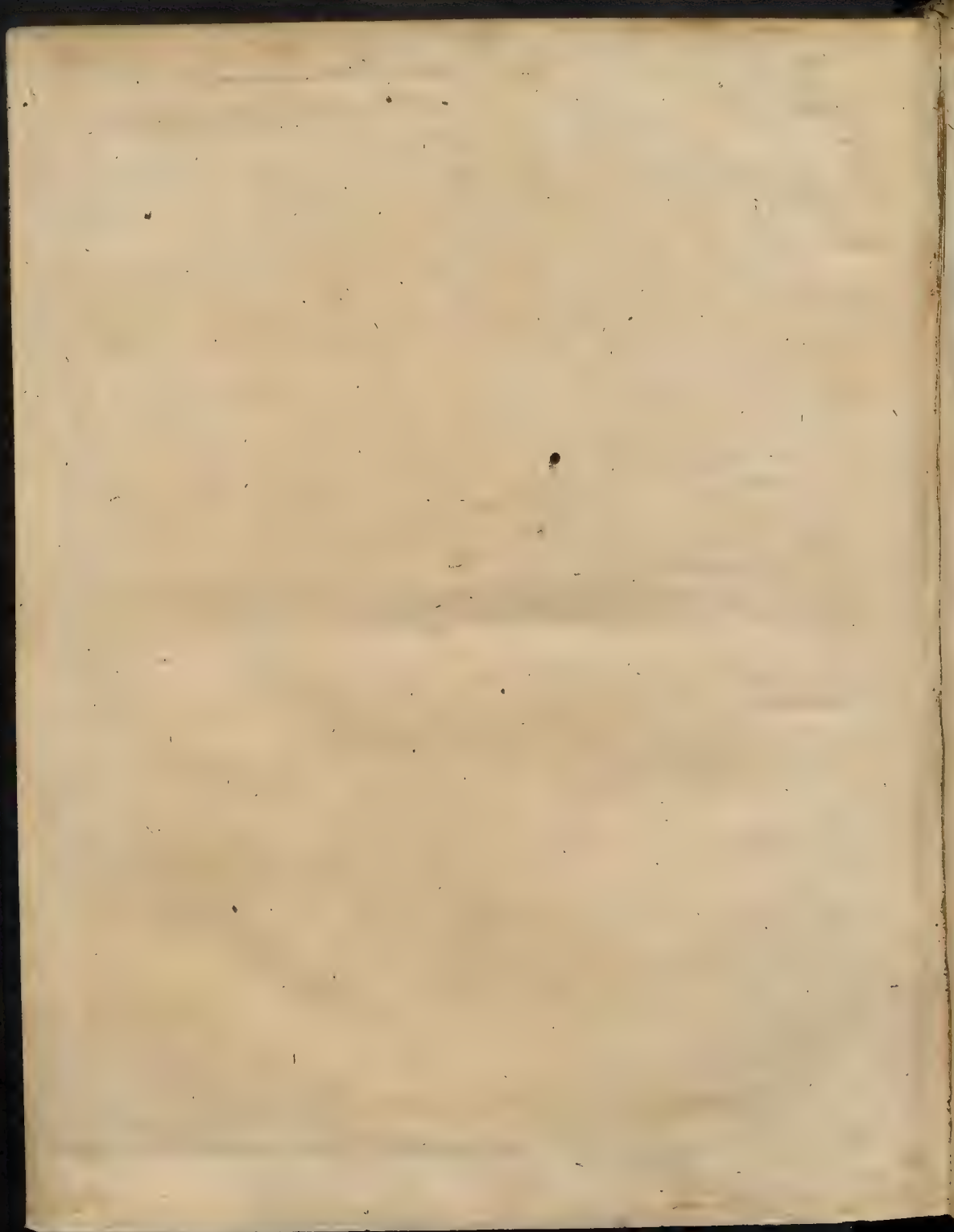

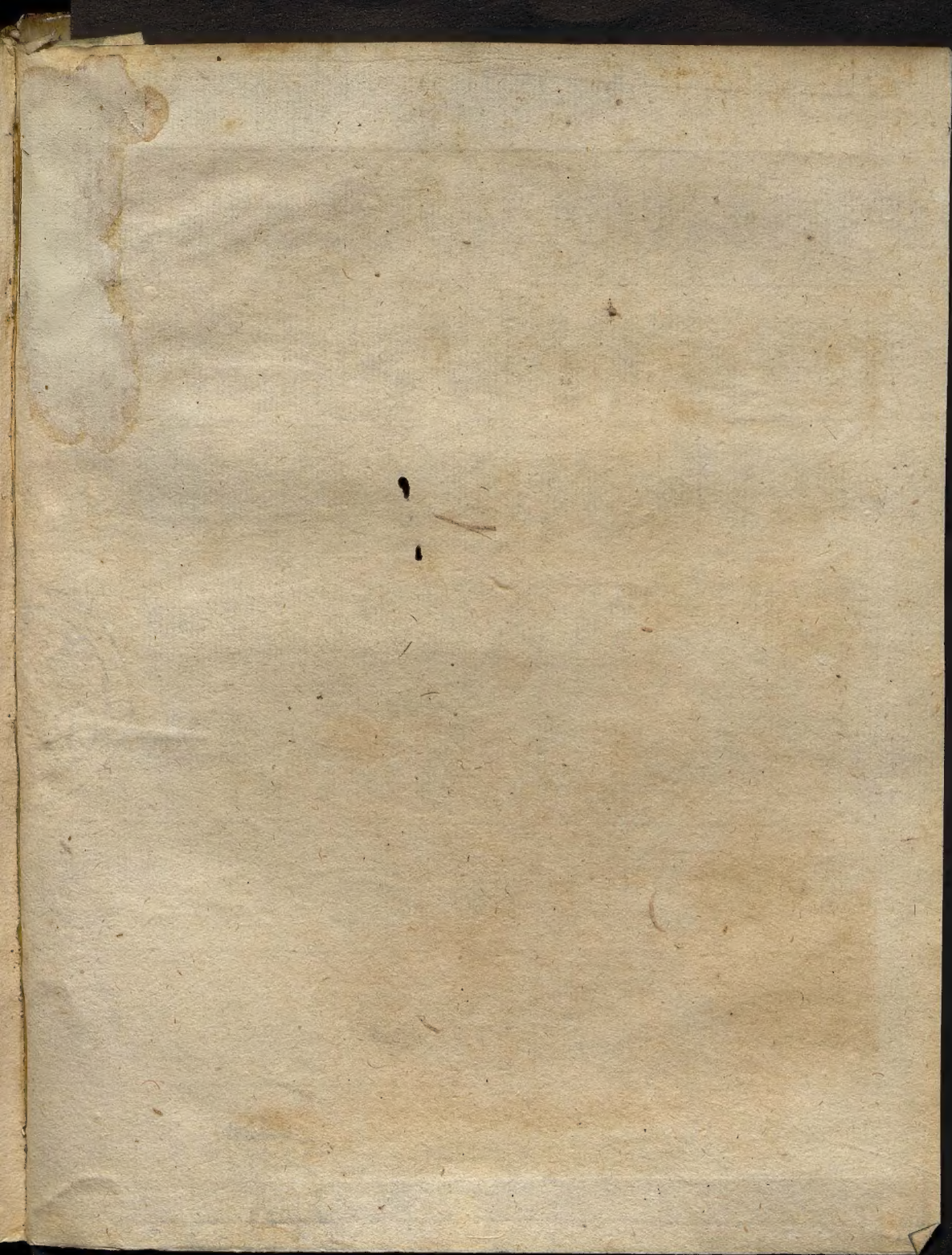

Biblioteka Jagiellońska

sldr0019523

